

Inwestor:

Tartak Izbica Sp. z o.o.
ul. Warszawska 32
87-865 Izbica Kujawska

Bydgoszcz, dnia 05.02.2026 r.

Pełnomocnik:

Wójt Gminy Raciążek

Odpowiedź na wezwanie Wójta Gminy Raciążek z dnia 12.12.2025 r., znak: IT.6220.3.2025.APJ4, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Budowa jednej lub kilku instalacji fotowoltaicznych o łącznej mocy do 8 MW na działkach ewidencyjnych nr 1181/1 i 1181/2 obręb 0008 Raciążek, gmina Raciążek, powiat aleksandrowski, województwo kujawsko-pomorskie”.

Ad. 1 Analiza możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem

Analiza możliwości wystąpienia konfliktów społecznych związanych z realizacją przedmiotowej inwestycji przeprowadzona została w przedłożonym raporcie, jednak zgodnie z sugestią organu prowadzącego postępowanie, inwestor postanowił przeprowadzić ponowną analizę w tym zakresie.

Należy wyjaśnić jednak, że wbrew stanowisku organu, wyrażonym na str. 1 wezwania, art. 66 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.) nie zobowiązuje inwestora do przeprowadzenia, cyt.: „pełnych konsultacji społecznych, obejmujących wszystkie osoby i podmioty, które mogą zostać bezpośrednio dotknięte planowaną inwestycją”. Wskazany przepis nie nakłada na Inwestora obowiązku konsultacji społecznych jako autonomicznej procedury. Artykuł ten stanowi de facto katalog informacji, które powinny znaleźć się w raporcie przygotowanym w postępowaniu ooś. Wskazany przez Wójta przepis określa merytoryczne elementy raportu, a katalog zawarty w ust. 1 nie formułuje odrębnych obowiązków proceduralnych inwestora, poza przygotowaniem raportu zgodnie z ww. ustawą. Publiczny udział społeczeństwa w procesie oceny oddziaływania na środowisko (ooś) wynika bowiem z innych przepisów tej ustawy. W postępowaniu ooś musi być zapewniona możliwość udziału społeczeństwa poprzez uwagi, wnioski, dostęp do dokumentów oraz informowanie o sprawie. Inwestor z kolei ma obowiązek przygotować raport ooś i dołączyć go do wniosku, a następnie uczestniczyć w postępowaniu administracyjnym, w którym przewidziane jest zapewnienie udziału społeczeństwa i uwzględnienie ich uwag. Podsumowując, ustawa ooś nie formułuje pojęcia „pełne konsultacje społeczne” jako odrębnej procedury, lecz w ramach postępowania ooś przewidziana jest partycypacja społeczeństwa, której zakres i tryb wynika z treści ww. ustawy.

Warto pamiętać, że na gruncie ustawy ooś konflikty społeczne nie stanowią samodzielnej przesłanki odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (duś), a prowadzone postępowanie administracyjne nie służy rozstrzygnięciu sporów społecznych ani planistycznych. Rolą organu ochrony środowiska jest ocena planowanej inwestycji na środowisko, a nie badanie poziomu akceptacji społecznej. Linia ta została utrwalona w orzecznictwie sądów administracyjnych. Organ prowadzący postępowanie, w ramach posiadanych kompetencji bada, czy przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na środowisko i odnosi się do uwag społeczeństwa w zakresie, w jakim dotyczą one oddziaływań środowiskowych. Nie jest jednak obowiązkiem organu realizacja postulatów lokalnego sprzeciwu jako takich.

W wezwaniu Wójta mowa jest o proteście społecznym, który wpłynął do urzędu dnia 26.11.2025 r. W piśmie jednoznacznie wskazuje się na istnienie poważnych obaw wśród lokalnej społeczności, szczególnie właścicieli działek sąsiednich. Treść pisma nie jest znana inwestorowi, stąd odniesienie się szczegółowo do stawianych w nim zarzutów jest niemożliwe. Inwestor domyśla się jednak, że wątpliwości mieszkańców dotyczyć mogą przede wszystkim: ładu przestrzennego, estetyki krajobrazu i subiektywnego dyskomfortu, które jednak nie stanowią znaczących oddziaływań środowiskowych w rozumieniu ustawy ooś. Wymienione powyżej aspekty zostały mimo wszystko przeanalizowane w przedłożonym raporcie. Inwestor bowiem uwzględnił oddziaływanie krajobrazowe inwestycji, przeanalizował zasięg i trwałość zmian i zaproponował środki minimalizujące oddziaływanie (m.in. zieleń izolacyjna, odległość trafostacji od najbliższej zabudowy mieszkaniowej, etapowanie przedsięwzięcia).

Warto wspomnieć, że ustawa ooś nie chroni subiektywnego „widoku z okna”, a ochrona krajobrazu ma mieć charakter funkcjonalny i obiektywny. Konieczne jest również podkreślenie, że w obecnym stanie prawnym nie istnieją przepisy warunkujące minimalną odległość paneli fotowoltaicznych od siedzib ludzkich. W związku z powyższym, jedyną skuteczną metodą ograniczającą lokalizację tego typu inwestycji jest uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w których określone zostaną szczegółowe zasady zagospodarowania i wykorzystania terenów. Teren przedsięwzięcia nie jest jednak objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Odnosząc się do zarzutu „potencjalnych zagrożeń zdrowotnych”, Inwestor powtarza za raportem ooś, że przedsięwzięcie nie generuje ponadnormatywnego hałasu do środowiska, emisji do powietrza ani promieniowania jonizującego, pola magnetyczne mieszczą się znacznie poniżej dopuszczalnych norm, a zarzuty zdrowotne formułowane przeciwko budowie farm fotowoltaicznych nie zostały poparte żadnymi dowodami. Ponadto warto dodać, że w postępowaniu administracyjnym ciężar dowodu spoczywa na stronie kwestionującej ustalenia raportu, czego (jak można się tylko domyślać) nie spełniono.

Należy na koniec wyraźnie podkreślić, że sprzeciw społeczny nie oznacza negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko, postępowanie ooś nie jest procedurą planistyczną, a decyzja środowiskowa nie musi odpowiadać zgodzie społecznej. Sądy administracyjne bowiem konsekwentnie oddzielają te płaszczyzny.

Poniżej przedstawiono ponowną analizę konfliktów społecznych i wrażliwości społecznej obszaru realizacji inwestycji.

Wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich zależą od przeznaczenia terenu i uwarunkowań lokalnych. Wymagania te przede wszystkim obejmują ochronę przed uciążliwościami takim jak: hałas, wibracje, ochronę przed zanieczyszczeniami powietrza, wody i gleby. Pod pojęciem interesów osób trzecich należy rozumieć w szczególności możliwość zabudowy własnej działki oraz możliwość prowadzenia działalności, którą dopuszcza plan zagospodarowania przestrzennego. Granice praw i interesów określają przepisy prawa

materialnego, ze szczególnym uwzględnieniem przepisów techniczno-budowlanych, obowiązujących Polskich Norm oraz innych przepisów zawartych w aktach normatywnych, w tym wydanych dla ochrony środowiska.

Ochrona interesów osób trzecich wynikająca z realizacji przedmiotowej inwestycji wyraża się w następujący sposób:

- a) lokalizacja przedsięwzięcia na terenie nie spowoduje konieczności zajęcia dodatkowego obszaru i związanych z tym zmian własności gruntu, wyłączeń z użytkowania,
- b) dotrzymanie przez inwestycję wymogów z zakresu ochrony środowiska przed hałasem, promieniowaniem elektromagnetycznym, ochrony powietrza atmosferycznego, ochrony wód powierzchniowych i podziemnych,
- c) realizowanie gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- d) oszczędne gospodarowanie terenem w każdej fazie przedsięwzięcia.

Dokonując obiektywnej oceny co do lokalizacji inwestycji, nie ma bezpośrednich podstaw do konfliktów społecznych, gdyż przedmiotowe działki oraz ich bezpośrednie sąsiedztwo to tereny rolne. Przedstawiona w raporcie o oś szczegółowa analiza możliwego potencjalnego oddziaływania powinna rozwiązać wszelkie wątpliwości – protesty otoczenia przedsięwzięcia nie mają wobec powyższego ani merytorycznych, ani prawnych podstaw.

W przypadku kwestii związanych ze spadkiem wartości nieruchomości należy zaznaczyć, iż powyższe oddziaływanie nie jest kwestią odnoszącą się charakteru przedmiotowego postępowania. W postępowaniu w sprawie wydania duś ochrona interesu prawnego musi być mierzona parametrami oddziaływań środowiskowych. Spadek wartości nieruchomości nie jest jednak skutkiem oddziaływania przedsięwzięcia, dla którego mają być ustalone środowiskowe uwarunkowania na środowisko.

Nie ma również powodów do protestów mieszkańców w zakresie pogorszenia walorów krajobrazowych otoczenia. Ponieważ postrzeganie krajobrazu jest zawsze subiektywne, zależne od osobistych odczuć, ewentualny protest w tym zakresie będzie również miał zabarwienie subiektywne i zarazem, prawdopodobnie silnie emocjonalne. Niezmiennosc otoczenia nie jest prawnie chroniona. Stanowisko to potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych.

Poniżej zasygnalizowano potencjalne konflikty mogące wystąpić w związku z przedmiotową inwestycją:

1. Potencjalne podłoże konfliktów: grupa mieszkańców, którzy sprzeciwiają się inwestycji w ogóle. Wśród argumentów wymieniają zazwyczaj te, które są najczęściej rozpowszechniane przez przeciwników energetyki odnawialnej, mówiących o nieefektywności źródeł OZE, o negatywnym wpływie na zdrowie mieszkańców pobliskich miejscowości, o hałasie, o niszczeniu krajobrazu itp. Inne argumenty związane są z – wyrażaną przynajmniej na poziomie deklaracji – troską o gminę i dotyczą potencjalnych długookresowych szkód, jakie mogą zaistnieć po wybudowaniu elektrowni: zmniejszeniu znaczenia turystyki, zahamowaniu rozwoju, odstraszeniu potencjalnych inwestorów.
2. Potencjalne podłoże konfliktów: interesy poszczególnych członków społeczności. Może nastąpić podział na osoby, którym lokalizacja elektrowni przyniesie korzyści majątkowe w postaci opłaty za dzierżawę terenu (mowa tu o właścicielach gruntów, na których potencjalnie może powstać inwestycja) oraz pozostałych, czyli osoby, które mogą odczuwać niedogodności związane z inwestycją, a nie będą miały z niej żadnych bezpośrednich korzyści (warto odwołać się tutaj do szeroko rozpowszechniony w przypadku energetyki odnawialnej tzw. efektu NIMBY (ang. *not in my back yard* – nie

w moim sąsiedztwie), który można często obserwować przy ponoszeniu kosztów indywidualnych na rzecz dobra wspólnego).

Inwestor podkreśla, że w raporcie ooś zaproponowano szereg działań minimalizujących oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko oraz przeprowadzono szczegółową analizę oddziaływania farmy fotowoltaicznej na walory krajobrazowe Obszaru Chronionego Krajobrazu Niziny Ciechocińskiej.

Ad. 2 Opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania

Inwestor nie może zgodzić się ze stwierdzeniem Wójta Gminy, że przeprowadzona w raporcie ooś analiza wariantowa przedsięwzięcia ma charakter iluzoryczny. Ponadto, ma podstawy przypuszczać, że organ nie zapoznał się wystarczająco z treścią raportu. W wezwaniu z dnia 12.12.2025 r. stwierdzono bowiem, że w wariacie alternatywnym zastosowany zostanie fundament pod konstrukcję paneli, podczas gdy zaproponowany przez inwestora wariant alternatywny polega wyłącznie na wyłożeniu powierzchni biologicznie czynnej w obrębie instalacji fotowoltaicznej kruszywem przepuszczalnym o jasnej barwie, które spowoduje odbijanie promieniowania słonecznego w przypadku zastosowania paneli bifacjalnych (str. 59 raportu ooś).

W raporcie za to wspomina się, że ewentualne fundamentowanie dotyczyć może jedynie projektowanych obiektów technicznych (kontenerowych stacji transformatorowych, magazynów energii i kontenerowego pomieszczenia technicznego).

Należy podkreślić, że za racjonalny wariant alternatywny przedsięwzięcia uznaje się taki, który zarówno z ekonomicznego, jak i technicznego punktu widzenia jest możliwy do wykonania, i który wypełnia założony przez wnioskodawcę cel. Racjonalną wariantowość przedsięwzięcia rozpatrywać można np. w alternatywie lokalizacji, organizacji czy technologii.

Inwestor zgadza się ze stanowiskiem organu, że racjonalny wariant alternatywny i wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie mogą mieć charakteru abstrakcyjnego czy teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych czy środowiskowych lub społecznych). Z kolei „alternatywność” oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko.

Warto jednak pamiętać, że w realnych przypadkach budowy elektrowni fotowoltaicznej często napotykaną są ograniczenia w wariantowaniu z uwagi na specyfikę technologii i terenu przeznaczonego pod inwestycję. Elektrownia fotowoltaiczna to technologia o stosunkowo prostej funkcji (zestaw paneli słonecznych zamontowanych na konstrukcjach naziemnych). Warianty lokalizacyjne są możliwe jedynie wtedy, gdy teren przedsięwzięcia jest duży albo inwestor dysponuje kilkoma obszarami rozważanymi pod inwestycję. Jeżeli przedsięwzięcie ma być zrealizowane w jednym, konkretnym miejscu, to realne możliwości przedstawienia innych lokalizacji są niewielkie, a wręcz pozorne. Dlatego analiza wariantowa dla farm słonecznych często dotyczy aspektów technologicznych, tj. różnych metod posadowienia paneli, odmiennych układów paneli lub modyfikacji liczby i rodzaju urządzeń pomocniczych.

Z uwagi na brak możliwości zmian lokalizacyjnych podyktowanych szeregiem warunków m.in.: wybór lokalizacji bez konieczności usuwania drzew, dostępność do sieci, odpowiedni dojazd do terenu inwestycyjnego itp. nie rozważano możliwości zmian lokalizacyjnych dla przedmiotowej inwestycji. Sposoby wariantowania oparto więc na zmianie koncepcji technicznej przedsięwzięcia. Zaproponowano wyłożenie powierzchni czynnej

pod panelami jasnym kruszywem, które odbijałyby promienie słoneczne w przypadku użycia paneli bifacjalnych, tj. dwustronnych. Użycie przez inwestora tego rodzaju paneli pozwoliłoby na osiągnięcie większej łącznej mocy generowanej z projektowanej farmy niż w wariantcie podstawowym (realizacyjnym), przy takiej samej powierzchni przeznaczonej pod inwestycję. Wariant alternatywny i inwestorski, przedstawione w raporcie, różnią się od siebie pod względem zastosowanej technologii oraz oddziaływania na środowisko. Chociaż wariant alternatywny byłby korzystniejszy dla inwestora pod względem finansowym, a w wyniku jego realizacji doszłoby do bardziej optymalnego wykorzystania terenu, w przeprowadzonej analizie (Tabela 8, str. 63-66 raportu ooś) wykazano, że wywiera on większą presję na środowisko niż wariant realizacyjny, poprzez zajęcie powierzchni biologicznie czynnej pod panelami, co przekłada się na większe przekształcenie obszaru inwestycji. Dokonano zatem wyboru wariantu inwestorskiego jako cechującego się niewielką skalą i zasięgiem oddziaływania na środowisko, optymalną lokalizacją i zachowaniem korzyści ekonomicznych, a zatem wyboru zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju i ekorozwoju.

Biorąc pod uwagę powyższe, inwestor podtrzymuje analizę wariantową przedstawioną w raporcie ooś.

PODPIS ZAUFANY

Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

